

Táto krátkodobá, iba 4 dni trvajúca ZhC pripravená a vedená M. Petrincom, bola zameraná na „nazretie“ do menej známych Ybstaler Alpen a Schnealpe, kde sme doteraz ešte nepôsobili, a tiež na známejšie Raxalpe a horskú skupinu Hochschneberg, kde sme už neboli viac než 7 rokov. Hlavným cieľom bol samozrejme pohorie Hochschneberg, ktorého najvyšší vrchol – KLOSTERWAPEN 2076m je ako najvýchodnejšia alpská 2000ka zaradený aj do odznaku AVEK. Druhým hlavným cieľom bol obrovitý ÖTSCHER 1893m, a tretím najvyššie vrcholy v pohorí Schnealpe – WINDBERG 1903m, a HEUKUPPE 2007m v Raxalpe. Štvrtým cieľom bolo absolvovať niektoré z najstarších „klettersteigov“ v údolí Hölental v Raxe, najmä „ťažký“ klettersteig v stene vrcholu PREINERWAND. No a piatym cieľom bol prechod tiesňavou Weichtalklamm. Na 4 dni teda dosť !!

K tomu, aby sme program zvládli, sme potrebovali aj priaznivé poveternostné podmienky, ktoré nakoniec aj priaznivými boli.

Počasié nás však zaskočilo pri plánovanom pokuse o výstup na Otscher. Ten 12 hodinový výstup bol naplánovaný z osady Trübenbach od 04:00 ráno (začať pri svetle čeloviek po lesných cestách). Pretože práve v tom čase ešte intenzívne pršalo (doznieval prechod studeného frontu), nikomu sa prirodzene do tmy a lejaku z teplého autobusu nechcelo a tak sme „driemali“ až do 6:00. Z výstupu na vrchol sme teda časových dôvodov upustili a šli sme do najväčšieho kaňonu Rakúska - Ötschergraben, kadiaľ sme podľa plánu mali v vrcholu zostúpiť. Prešli sme ho teda dole i hore a a niektorí prešli i časť kaňonu Hintere Törmauer.

Počas presunu z Ybstaler Alpen do Schnealpe sme sa (ako správny turisti) nakrátko zastavili v najznámejšom pútnickom mieste Rakúska – Mariazell, a s obdivom si prezreli bohatý interier katedrály.

Z plánovaného sledovania zapadajúceho slnka z 1903m vysokého Windbergu v Schnealpe nakoniec nebolo nič, niekoľkí však stihli vrchol za pomerne dobrých podmienok (bez zahalenia sa do mrakov). A prečo nám to časovo nevyšlo?. Nepredpokladane sme sa totiž

zdržali pri presune autobusom na strmej súkromnej ceste ku parkovisku Kampl ležiacemu v 1500m výške. Náš minibus strmé stúpanie nakoniec zvládol, až keď sme asi 1 km pre parkoviskom vystúpili a šliapali za ním pešo. Všade okolo nás sa presúvali intenzívne dažďové prehánky a tak sme chvíľu váhali, či aj nás zastihnú. Chvalabohu nezastihli a počas „rýchleho“ výstupu sme obdivovali dúhu, akú ešte v takých sytych farbách asi nikdy nikto z nevidel. Svetla rýchlo ubúdalo, vrchol Windbergu ozdobený samozrejme krížom postupne zahalili aj mraky. Takže „vrchol padol“ ale „oneskorencom“ chýbalo pre nás to najcennejšie – výhľady. Takže výhľady až niekedy inokedy.

Na 2007m vysokú Heukuppe sme sa takmer všetci vydali po zaistenom Reistalersteigu, od ktorého všetci očakávali viac náročnosti. Na vrchole nás vívalo slnko a tu asi ako vždy – vietor. Pokračovalo sa ďalej dole na Carl Ludwig H. a potom traverzom Bismarcksteig okolo N. Seeht. Na 1783m vysoký Preinerwand sa siedmi vyštverali po náročnej ceste Heideg steig. Ďalej sme pokračovali cez krížom ozdobený Jakobskogel a dole z hrebeňa zišli sme rôzne. Jedna skupinka na Preiner Gscheid, a druhá, početnejšia zostúpila po Kronigsteig do tábora v Kaiserbrunn, kde sme na dve noci „zakotvili“ stany. V nasledujúcich dvoch dňoch sme sa v skupinách venovali klettersteigom v Hölental (Alpenweraisteig, Teufelbadensteig), prechodom Weichtalklamm, výstupu na Klosterwapen, (niektorí „zbehli“ až ku vláčiku – zubačke).

V posledný deň si skupiny vymenili program a občas nás aj pokropila zamračená obloha. O pol tretej sme sa všetci v plnom zdraví stretli, umyli, naložili svoje veci a zoradili sa pred našim minibusom s vodičom P. Čeglyom k spoločnému fotu, na ktorej sú 17 účastníci: *Belhadj, Bodenlosová, Czetmayer, ČiapT, Dobrovský, Fábryová, Horňák, Kalma, Kiššová, KleskeňT., Kopčáková, Kovál, Kuchaíková, Stollmann, Sventek, Valach P. Petrinec M*